

[Lykketoft]

kunne fremhæve her, var ganske almindelig modvilje hos en enkelt medarbejder mod at skulle flytte kontor og være i rod. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold i, at man må stille også offentligt ansatte, herunder også ansatte i told- og skattevæsenet, over for krav om endda betydelige omstillinger.

Vi har heller ikke kritiseret selve fusionsideen, men vi har påpeget, at hvis en privat virksomhed havde grebet det an på denne måde, ville den antagelig ikke længere være i markedet. Det tror jeg er situationen.

Jeg synes også, at det, fru Elisabeth Arnold sagde, var forkert af en ganske bestemt anden grund. Jeg har faktisk få steder haft kontakt med offentligt ansatte og offentligt ansattes organisationer, som har været så indstillet på rationaliseringer og omstillinger – endda igennem en meget lang årrække – som personalet i told- og skattevæsenet. Det er ikke selve omstillingsviljen, der har manglet; men det, der sker nu, er ren nedbrydning af et system.

I øvrigt vil jeg gerne, nu da jeg er heroppe, stille det samme spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, som jeg tidligere på dagen stillede til hr. Aagaard. Synes fru Elisabeth Arnold, det er i orden og rimeligt, at man på grund af disse forskellige vilkårlige nedskæringer i ressourceforbruget ikke opfylder gamle aftaler om automatiske indberetningssystemer og ikke udnytter automatiske indberetninger på renteområdet, ikke indfører systemet med hensyn til a-kassekontingent og fagforeningskontingent, sådan som det var aftalt i 1985? Synes fru Elisabeth Arnold, det er politisk acceptabelt? Synes fru Elisabeth Arnold, det er administrativt fornuftigt, når det almindelige, mest udbredte skøn på dette område er, at vi kunne hente milliardbeløb ved at få lovene overholdt?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning. Og så skal den sidste ordfører have en chance.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til hr. Jens Thoft, som spurgte, hvor besparelsen lå, når man skiftede 2 personer ud med 3, hvor de to skulle have fratrædelsesgodtgørelse.

Jamen det er altså for firkantet at se på det, som om det kun er et spørgsmål om lønsummen. Der kan være personer, som er blevet trætte eller er kørt sure i systemet, eller hvad ved jeg – det kan siges på mange måder – der kan være personer, som simpelt hen ikke egner sig til den stilling, de har, og hvis tjenester man ikke mere ønsker at gøre brug af. Derfor kan det være hensigtsmæssigt at sætte dem fra bestillingen og sætte nogle andre ind, som måske kan gøre det bedre. Det er enhver leders ret at kunne tilpasse sit personale til den organisation, han gerne vil have til at fungere.

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at det, jeg nævnte, ikke var et generelt indtryk af, at alle gik rundt og var utilfredse. Der er selvfølgelig også personer, som har været fuldstændig indstillet på at rationalisere, gøre deres arbejde effektivt og godt og gå med på de ideer, som bliver dikteret dem fra oven. Sådan er det, når der kommer en ledelse, som siger: Vi vil have lavet tingene om.

Men derfor kan det godt alligevel undre én, når man møder folk, som beklager sig over, at de i forbindelse med en sammenlægning af to styrelser skal sidde i flytterod et stykke tid. Andet ville være fuldstændig umuligt; selvfølgelig skal de sidde i flytterod i et stykke tid. Det brugte jeg som et ganske lille eksempel på, at der også kan være en irritationsstærskel, som måske har været urimelig lav.

Bente Juncker (CD):

Da jeg kørte herind i formiddags, tænkte jeg, at det her går nok rimelig kvikt og hurtigt. Lovgivningen på dette område er jo stort set på plads, aktstykkerne er på plads, og hvad skal vi så egentlig tale om?

Men sådan skulle det ikke være. Der er blevet foreslået en dagsorden, som er udtryk for en personlig hetz mod skatteministeren og i særdeleshed mod hans administration af tingene. Og hvad er gået igen i alle disse kritikpunkter? Det er, at nogle mennesker er blevet fyret, at man har flyttet om på nogle ting, ændret nogle ledelsesformer osv. Og jeg vil bare sige, at vi er selvfølgelig ikke altid enige med skatteministeren i CD, men når det drejer sig om, hvordan skatteministeren administrerer, lader vi skatteministeren om det, så længe skatteministeren ikke administrerer mod et flertal i Folketinget.